

Når vi er ude at rejse, plejer vi at lave en rejsebeskrivelse til kollegerne, så vi altid er opdaterede. Det betyder også, at ikke alt beskrives rosenrødt – det skal være sådan, at vi alle kan få en fornemmelse for stederne og ikke mindst de overnatningssteder, vi sælger til vores kunder. Her er Annes noter fra Sydgrønland sidste sommer.

Man tror, det er løgn – så smukt der er!

Af Anne Gisladottir, rejsekonsulent hos Grønlands Rejsebureau

Det er altid spændende at komme til nye destinationer. Før sidste sommer havde jeg kun været i Nordgrønland, så jeg havde glædet mig meget til at opleve det helt anderledes Grønland, som man sagde Sydgrønland var.

Narsaq kalder

Vi blev hentet af Jørn fra Hotel Narsaq og indkvarteret på vandrehjemmet Niviarsiaq. Der var rent og pænt på det værelse, vi skulle bo på. Køkkenet i vores afdeling var meget lille og noget primitivt. Den anden afdeling er lidt større, og der er to etager.

Hotel Narsaq er lille, men pænt og hyggeligt. Der er både værelser med og uden bad. Alle værelser er udstyret med elkedel og hårtørrer. Hotellets restaurant Klara har fået en ny meget lys og venlig afdeling med udsigt over fjorden. Maden var helt i top.

Narsaq er en af de smukkeste beliggende byer i Grønland og ideel at vandre ved. Det er en af de to eneste byer i Grønland, hvor man har direkte udsyn til Indlandsisen og sejlture til Narsaq er ret populære.

Det er sjovt at se, hvordan Sydgrønland virkelig er et landbrugsland. Overalt om Narsaq er der marker og de står i stærk kontrast til de spøjst formede blå isfjelde, der flyder i fjorden hernede. Isen i Sydgrønland ser helt anderledes ud fordi den er ældre end den i f.eks. Diskobugten.

Søg og du skal finde

Receptionisten på Hotel Qaqortoq var ikke i receptionen, men vi fandt hende til sidst og fik anvist vores værelse. Vi havde bestilt dobbeltværelse, men da vi kom ind på værelset var der en enkelt seng. Jeg måtte straks ned i receptionen og fortælle, at der var sket en misforståelse. Godt nok holder jeg meget af Reynir, men sengen var altså ikke bred nok til to voksne personer! Igen ledte jeg efter receptionisten, som fortalte mig, at det skam var et dobbeltværelse. Den ene seng var sofaen! Det havde vi ikke regnet med!

(Det skal lige oplyses, at Hotel Qaqortoq efterfølgende har gennemgået en større renovering, og ifølge de nye ejerne betyder det da også, at alle værelser nu er med bad og dobbeltseng, 23' fladskærm med 14 kanaler og radio og en velkomstbakke med kaffe, te og kakao. Endvidere har alle værelser strygebræt og strygejern).

Når det er sagt, er Qaqortoq et ret skønt sted. Det er en god ide at købe et kort over sten- og skulpturprojektet Menneske og Sten og følge de mange skulpturer rundt i byen. På den måde får man set en hel del af byen.

Igaliku er et paradis for vandrere

For at komme til Igaliku skal man sejle til Itilleq. Herfra er der 1 times vandring til Igaliku. Det var ikke helt nemt for alle at komme op ad stigen fra båden til kajen, og det var også besværligt at få bagagen op til kajen. Men det lykkedes med lidt fælles hjælp at få alle og alt fra borde. Bagagen blev kørt på en firhjulsanhænger til vandrehjemmet, så den slap vi for at bære. Folk er generelt rigtig hjælpsomme overfor hinanden, synes jeg.

Vandrehjemmet, som for nylig er overtaget af Blue Ice, er virkelig pænt. Værelserne er ikke så store, men det er jo også kun et sted, man sover.

Når vi ikke var ude at vandre eller på kaffebesøg hos de lokale, hyggede vi os sammen med de andre gæster på terrassen eller i opholdsstuen. Der er en stemning på sådan et vandrehjem, som man ikke finder på et hotel. Folk kommer hinanden meget mere ved, og alle snakker med alle. Der er plads til 12 overnattende gæster i 6 dobbeltværelser. Man skal medbringe eller leje sovepose, men det er også muligt at slå sit telt op ved vandrehjemmet. Morgenmaden er inkluderet i prisen, og det er muligt at få både frokost og aftensmad mod forudbestilling. Køkkenet er stort og veludstyret, så det er også muligt selv at kokkerere.

Blue Ice har endvidere 5 små hytter med plads til 2 personer i hver og mulighed for en ekstra opredning. Der er både lys og varme i hytterne, men fælles faciliteter i en nærliggende bygning. Hytterne er lige blevet sat i stand og er meget pæne og hyggelige.

Grønlandsk buffet i Narsarsuaq

I Narsarsuaq overnattede vi på Hotel Narsarsuaq. Området bærer præg af at være en tidligere amerikansk base. Hotellet er rent og pænt, og restauranten var fin med en behagelig betjening og god mad – blandt andet en populær grønlandsk buffet. Hotellet har en afdeling med dobbelt- og enkelt værelser samt suiter. Der findes en anden afdeling med en blanding af lejligheder, køjesengsværelser og dobbelt/enkeltværelser med fælles faciliteter. Morgenmaden indtages i hotellets cafeteria, og det er en udmærket buffet med alt hvad der skal være. Priserne i restauranten er meget rimelige, og det vi fik at spise var rigtig godt. Er man ikke til det store måltid, kan man benytte cafeteriaet, som dog kun serverer fast food.

Narsarsuaq har mere at byde på end man lige umiddelbart forestiller sig, når man ankommer dertil. Man kan sagtens få flere dage til at gå med at udforske området til fods, til vands eller fra en helikopter.

Sidste stop: Qassiarsuk

Vi var selvfølgelig en tur til Qassiarsuk, hvor min søster Inga arbejder om sommeren som guide/fortæller i rekonstruktionen af Erik den Rødes gård. Det er en tur, som ingen, der besøger sydgrønland må gå glip af!

Der findes to vandrehjem i Qassiarsuk. Det ene er The Leif Eriksson Hostel, som ejes af nogle spaniere. Jeg så det kun udefra. Det andet hedder Illunnguujuk vandrehjem og er familieejet. Der er et lille cafeteria, hvor man kan få kaffe og kage, frokost og drikkevarer. Mulighed for at bestille aftensmad, som tilberedes i rigelige mængder af de råvarer der er til stede til hver en tid. Det er Edda, som også driver Napparsivik i Qaqortoq, der står for madlavningen, og hun er bestemt en glimrende kok.

